

Δελτίο τύπου

Εγκαίνια: Πέμπτη 16/01/2025, 7-10 μ.μ.
Διάρκεια έως 22/02/2025

Η γκαλερί a.antonoypoulou.art. εγκαινιάζει την Πέμπτη 16 Ιανουαρίου 2025, από τις 7.00 ως τις 10.00 μ.μ., τη νέα ατομική έκθεση του Χρήστου Αθανασιάδη με τίτλο 'Αποκάλυψη'.

Στη διεξοδική μελέτη του για τον Albrecht Dürer ο επιφανής ιστορικός τέχνης Erwin Panofsky σημειώνει ότι σε σχέση με τους προκατόχους του ο Dürer έδωσε μια πιο ζωντανή ερμηνεία των κειμενικών πληροφοριών της Αποκάλυψης. Απέφυγε τις επαναλήψεις και συμπύκνωσε τα επεισόδια σε δεκατέσσερις πυκνές ξυλογραφίες που εικονογραφούν τα κεφάλαια του βιβλίου που επιμελήθηκε εξολοκλήρου ο ίδιος. Σύμφωνα με τον Panofsky, η δραματοποίηση ήταν μία από τις βασικές αρχές που υιοθέτησε ο Dürer στην απόδοση του γραπτού κειμένου, στο οποίο δεν στηρίχτηκε απόλυτα. Ως εκ τούτου, εξαιτίας αυτής της δραματικής έντασης, κοιτώντας τις ξυλογραφίες της Αποκάλυψης δεν είμαστε απλά μάρτυρες ενός επεισοδίου· συμμετέχουμε στην οραματική εμπειρία των ηρώων -του Ευαγγελιστή, για παράδειγμα- και μοιραζόμαστε τον μεταφυσικό χώρο στον οποίο τοποθετούνται οι μορφές.

Στη νέα ατομική του έκθεση, με τίτλο «Apocalypse», ο Χρήστος Αθανασιάδης επιχειρεί μια τολμηρή και πρωτότυπη μεταγραφή του εικονογραφικού κόσμου του Dürer. Δανειζόμενος μοτίβα από τις ξυλογραφίες του, αποδομώντας τον γοθικό διακοσμητισμό που τις χαρακτηρίζει, αναζητά φόρμες που θα δημιουργήσουν μια καινούργια φόρμα. Η λέξη-κλειδί εδώ είναι η «αναδιαμόρφωση»: ο Αθανασιάδης δεν επιζωγραφίζει το σχέδιο του Dürer αλλά χιτίζει -με το χρώμα- πάνω σε αυτό. Το έργο δεν είναι γέμισμα χρωμάτων και σχημάτων, αλλά το αποτέλεσμα μιας σύνθετης και δύσκολης διαδικασίας όπου το χρώμα διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο. Φτιαγμένοι με κάρβουνο και λάδι σε μουσαμά, οι πίνακες της έκθεσης αποτελούν μια περίτεχνη αναδιαμόρφωση των μορφών της Αποκάλυψης.

Στα έργα του Αθανασιάδη το σχέδιο και η ζωγραφική συνυπάρχουν και αλληλεπιδρούν. Το σχέδιο υποστηρίζει το χρώμα αποτελώντας τη βάση του και το χρώμα ολοκληρώνει το σχέδιο συνθέτοντας την τελική εικόνα. Αποφεύγοντας τις προσμίξεις και τους ενδιάμεσους τόνους, ο ζωγράφος εφαρμόζει έντονα πλακάτα χρώματα ώστε να θυμίζουν μεσαιωνικά βιτρώ. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζει μια αίσθηση διαφάνειας και ελαφρότητας. Οι μορφές του δεν (θέλει να) είναι βαριές. Έχεις την εντύπωση πως δεν στέκονται πουθενά, πως όλα αιωρούνται σε έναν πολύχρωμο

ουρανό, σε έναν χώρο χωρίς όρια, σε έναν άναρχο χρόνο. Επιπλέον, ενώ κανένα έργο δεν έχει το ίδιο μέγεθος ή το ίδιο χρώμα βάσης, όλα συνδέονται οργανικά μεταξύ τους, συγκροτώντας ένα ενιαίο, αδιάσπαστο σύνολο. Ο κόσμος του Dürer υπάρχει -και δεν υπάρχει- μέσα σε αυτές τις εικόνες. Παρουσιάζεται ανεστραμμένος, αποκομμένος από το αρχικό πλαίσιο: τα πεφταστέρια ανυψώνονται στον ουρανό, τα νέφη γίνονται συμπαγείς χρωματικοί όγκοι, η αφήγηση καταργείται, το τοπίο αναδιπλώνεται, οι μορφές και τα σώματα συγχωνεύονται σε ένα χασοτικό μείγμα στοιχείων και μοτίβων. Εδώ το ανθρώπινο (τα χέρια, ας πούμε) διαπλέκεται με το μετα-ανθρώπινο και η Αποκάλυψη μεταφράζεται -ή ανάγεται- σε Αφαίρεση.

Ακόμα και όσοι είναι εξοικειωμένοι με την Αποκάλυψη του Dürer, θα δυσκολευτούν να ανακαλύψουν σε αυτούς τους πίνακες το ασυναγώνιστο ύφος του. Κι όμως, κατά έναν παράξενο τρόπο, οι εύστοχες παρατηρήσεις του Rapofsky σε βοηθούν να κατανοήσεις και τις εικόνες του Αθανασιάδη. Ενδεικτικά, η «απούλοποιημένη» δύναμη των γραμμών του δημιουργού των ξυλογραφιών της Αποκάλυψης διαπερνά και τη ζωγραφική του Έλληνα καλλιτέχνη. Επίσης, αν ο θεατής των καινοτομιών του Dürer διαποτίζεται από μια «αίσθηση φανταστικής εξωπραγματικότητας», κάτι αντίστοιχο θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς για τις έκκεντρες συνθέσεις του Αθανασιάδη, οι οποίες αποπροσανατολίζουν το βλέμμα σου και δεν σου επιτρέπουν να το κρατήσεις σταθερό σε ένα σημείο. Και το ίδιο ισχύει για την «αφαιρετική διαφάνεια» του σχεδίου και το πώς αποδίδεται ο τρισδιάστατος χώρος, που ενώ αναδεικνύεται την ίδια στιγμή αναιρείται. Όπως ο Dürer, έτσι και ο Αθανασιάδης επικεντρώνεται στα ουσιώδη, δίνοντάς μας ένα «σύνθετο δίκτυο μορφών, το μήνυμα των οποίων πρέπει να αποκωδικοποιηθεί αντί να συλληφθεί με την πρώτη ματιά». Σε αντίθεση όμως με την αυστηρή συμμετρία και τη γραφική οικονομία των συνθέσεων του πρώτου, οι γραμμές του δεύτερου μοιάζουν ανεξέλεγκτες.

Από την άλλη, υποψιάζεσαι ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Dürer δεν είναι παρά η αφορμή. Η «Αποκάλυψη» του Αθανασιάδη αναφέρεται έμμεσα στην αποκάλυψη της ζωγραφικής, στο φανέρωμα των άγνωστων και πολλαπλών μηχανισμών της, στην ικανότητά της να γεννά νέες εικόνες από φόρμες που ανήκουν στο παρελθόν και στην ιστορία της. Αναδιαμορφώνω μια υπάρχουσα εικόνα -όσο αριστουργηματική κι αν είναι- σημαίνει ξανακοιτάζω τα βασικά συστατικά της με σκοπό να ανακαλύψω και να αποκαλύψω την ουσία της ζωγραφικής και το βαθύτερο νόημά της. Ο Αθανασιάδης δεν ανήκει στους ζωγράφους που ακολουθούν τον εύκολο δρόμο ή τις κυρίαρχες τάσεις. Έχοντας σπουδάσει στην πατρίδα της Αναγέννησης, την Ιταλία (εκεί ταξίδεψε και ο Dürer στα νιάτα του), το βλέμμα του είναι σταθερά στραμμένο στους Μεγάλους Δασκάλους -ζωγράφους αλλά και ποιητές, όπως ο Δάντης- που διαμόρφωσαν τη ματιά μας και τον τρόπο να βλέπουμε τον κόσμο.

Η «Αποκάλυψη» του Αθανασιάδη εκφράζει την ανάγκη επικοινωνίας μιας «θείας αλήθειας» που αφορά περισσότερο την αθάνατη τέχνη της ζωγραφικής και την

κληρονομιά της. Μπροστά στους πίνακές του, που παραπέμπουν σε διακοσμημένα παράθυρα, φαντάζεσαι το φως να διαπερνά το χρώμα και να σε ταξιδεύει στον χρόνο. Εντέλει αυτή είναι η βαθύτερη αλήθεια που κρύβουν τα λαμπερά του έργα: αποκάλυψη, εδώ, σημαίνει πρωτίστως ένα συναρπαστικό ταξίδι στις πηγές της τέχνης.

Χριστόφορος Μαρίνος

Ιστορικός τέχνης και επιμελητής

Ωράριο λειτουργίας: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή 14:00 – 20:00 & Σάββατο 12:00 – 16:00

Χορηγός επικοινωνίας :

aristofanous 20, 105 54 athens, greece, tel: +30-210-3214994
e-mail: info@aaart.gr, www.aaart.gr